

— Слушай жена, страшно ще е ако има другъ свѣтъ... Защо изсмуквахъ отровата!.. Нѣмаше да страдамъ...

= (Укорно). Калчо!

— Струва ми се, че ще полудѣя... Ахъ какво става съ мене!

Мълчание.

Чуватъ се стѣпки.

Кона. Иде нѣкой (отива до прозореца). Бързака!

Калчо. Иде ли?.. Да е живъ и здравъ!

VI.

Влиза Бързака.

Калчо (се спуща, хваща му ржката). Добре, че дойде!

Бързаковъ (го гледа съ очудване).

— (Къмъ жена си). Дай да почерпимъ учителя.

= (Иска да му каже нѣщо, ала не може да схване какво става съ Калцунковъ).

Кона Калцункова излиза да донесе сладко за черпене.

Калчо. Добре, че дойде...

Бързаковъ. Какво има бе, г-нъ Калцунковъ... Виждамъ ви...

Калчо. Тя стана каквато стана! Сега прощавай братъ, че нѣкога те гонихъ...

= Миналото — минало...

— Право е: азъ те уволнихъ за безбожие.